

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové, a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: J. L.,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem,
se sídlem Rumunská 12, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti: 1) J. M.,
bytem X,
2) Bc. P. M.,
bytem X,
oba zastoupeni advokátem Mgr. Pavlem Hrtúsem,
se sídlem Klimentská 36, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2020, č. j. 040870/2020/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která došla Krajskému soudu v Praze dne 27. 3. 2020, domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu v Sedlčanech (dále jen „stavební úřad“) ze dne 22. 7. 2019, č. j. OVUP-12814/2019/Hla (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím byla osobám zúčastněným na řízení (dále jen „stavebníci“) umístěna a povolena stavba rodinného domu, včetně přípojek, na pozemcích p. č. X, X a X v katastrálním území N. (dále jen „stavba“) podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb.
2. Žalobce předně namítl, že podal proti společnému povolení včasné odvolání. Následně byl upozorněn na možnost nahlédnout do spisu a doplnit podané odvolání, a to na základě opatření žalovaného ze dne 5. 3. 2020, ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení opatření. Opatření bylo žalobci doručeno dne 10. 3. 2020. Bez ohledu na výše uvedené bylo dne 11. 3. 2020 vydáno napadené rozhodnutí. Vyjádření žalobce, podané ve lhůtě stanovené opatřením, tj. dne 13. 3. 2020, tedy nemohlo být v napadeném rozhodnutí vůbec zohledněno.
3. Žalobce dále namítl nesoulad stavby s územním plánem obce N. (dále jen územní plán“), jelikož územní plán stanovil minimální výměru pozemku o rozloze X m², s výslovnou výjimkou již odděleného pozemku parc. č. X. U pozemku parc. č. X není uvedena minimální výměra v m², z čehož vyplývá, že by měl tento pozemek parc. č. X splňovat podmínky územního plánu platného v roce 2015, tj. minimální výměru 1000 m².
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí bylo zpracováváno od 11. 3. 2020 a vypraveno bylo dne 16. 3. 2020. Žalobce se ve stanovené lhůtě nedomáhal nahlédnutí do spisu, ale zaslal dne 13. 3. 2020 písemné vyjádření, které však neobsahovalo žádné nové skutečnosti. K věci samé argumentoval shodně jako v napadeném rozhodnutí.
5. Stavebníci ve svém vyjádření uvedli, že ve vztahu k námitce ohledně tvrzené nedostatečné výměry pozemku parc. č. X, který dle názoru žalobce nesplňuje podmínky minimální výměry pozemku stanovené územním plánem na výměru X m², je třeba poukázat na § 2 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, v němž se uvádí, že stavebním pozemkem se pro účely tohoto zákona rozumí „*pozemek, jeho část nebo soubor pozemků, vymezený a určený k umístění stavby územním rozhodnutím, společným povolením, kterým se stavba umísťuje a povoluje (dále jen „společné povolení“), anebo regulačním plánem*“. Stavebním pozemkem tedy není pouze pozemek parc. č. X, jak se snaží tvrdit žalobce, ale je jím celý soubor pozemků parc. č. X, X a X, neboť na všech těchto pozemcích má být umístěna předmětná stavba včetně přípojek inženýrských sítí a přístupové a příjezdové komunikace, proto je pro účely posuzování souladu prostorové regulace s územním plánem třeba nahlížet na tyto pozemky jako na nedílný soubor pozemků. Celková výměra předmětného souboru pozemků činí celkem 1 300 m². Navíc i v případě, kdy by pozemek parc. č. X a jeho výměra byly posuzovány samostatně, územní plán obsahuje pro tento pozemek výslovnou výjimku, v níž je uvedeno, že minimální velikost parcely nacházející se v rozvojové lokalitě OV2 obce Nalžovice stanovená výměrou 800 m² se nevztahuje na pozemek parc. č. X. Z uvedené výjimky je třeba vyvodit, že pro pozemek parc. č. X není stanovena žádná minimální velikost parcely, a tedy není na místě se jakkoliv její výměrou zabývat. Z citované výjimky obsažené v územním plánu v žádném případě není možné dovozovat, že by se na tento pozemek vztahovalo omezení z dřívějšího územního plánu obce, jak v podané žalobě činí žalobce, neboť dřívější územní plán obce Nalžovice byl samostatným rozhodnutím zastupitelstva obce zrušen a

nahrazen novým územním plánem, a není tedy možné tyto dva dokumenty jakkoliv směřovat. K namítaným procesním vadám osoby zúčastněné na řízení uvádí, že jsou přesvědčeny, že procesní předpisy, včetně všech předepsaných lhůt, byly ze strany správních úřady dodrženy. Vyjádření žalobce ze dne 13. 3. 2020 neobsahovalo žádné nové skutečnosti ani žádné dosud nevznesené námitky, a nemohlo tedy mít vliv na obsah napadeného rozhodnutí.

6. V replice k vyjádření žalovaného a stavebníků žalobce uvedl, že není jeho povinností domáhat se nahlížení do spisu, ale je jeho právem se ve věci vyjádřit a doplnit podané odvolání, tak jak mu bylo sděleno žalovaným opatřením ze dne 5. 3. 2020, a žalovaný by se s tímto vyjádřením měl ve svém rozhodnutí nepochybně vypořádat. Pokud žalovaný upozornil žalobce na právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve lhůtě 5 dnů a zároveň druhý den po doručení této výzvy žalobci, tj. dne 11. 3. 2020, vypracoval příslušné rozhodnutí, aniž by na případné vyjádření dbal, možnost účastníků vyjádřit se zcela postrádá svůj smysl.

Obsah správního spisu

7. Stavebníci podali dne 24. 6. 2019 žádost o vydání společného povolení stavby. K žádosti bylo dne 10. 7. 2019 vydáno souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování, dle kterého je stavba v souladu s územním plánem.
8. Dne 22. 7. 2019 vydal stavební úřad rozhodnutí, kterým stavbu povolil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal především rozpor stavby s územním plánem. Vzhledem k tomu, že odvolání směřovalo proti obsahu závazného stanoviska, požádal žalovaný nadřízený orgán územního plánování potvrzení nebo změnu předmětného závazného stanoviska. Dne 14. 2. 2020 nadřízený orgán územního plánování vydané závazné stanovisko potvrdil. Dne 5. 3. 2020 informoval žalovaný účastníky řízení o doplnění správního spisu o potvrzení závazného stanoviska nadřízeným orgánem územního plánování a dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jim stanovil lhůtu 5 dnů od doručení tohoto opatření pro nahlédnutí do spisu a vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí o odvolání. Opatření bylo žalobci doručeno dne 10. 3. 2020.
9. Dne 11. 3. 2020 datoval žalovaný napadené rozhodnutí (předané k poštovní přepravě dne 16. 3. 2020), kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že dle ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je stavebním pozemkem pozemek nebo jeho část nebo soubor pozemků, vymezený a určený k umístění stavby územním rozhodnutím, společným povolením, anebo regulačním plánem. Stavebním pozemkem není tedy jen pozemek p. č. X, na němž je napadeným rozhodnutím umístěn rodinný dům, ale i pozemky p. č. X a X, na nichž jsou napadeným rozhodnutím umístěny přípojky inženýrských sítí a přístupová a příjezdová komunikace ke stavbě budoucího rodinného domu. Takto je nutno na stavební pozemek nahlížet i při posuzování a výpočtech splnitelnosti podmínek prostorové regulace v daném území dle platného územního plánu. V případě samostatného posouzení pozemku parc. č. X, který nesplňuje závazný regulativ požadující výměru minimálně X m², je v regulativech platného územního plánu pro tento pozemek udělena výjimka, tj. že na tento pozemek se požadavek minimální požadované výměry X m² nevztahuje. Při posuzování souladu záměru s územně plánovací dokumentací je nutno vycházet z platné územně plánovací dokumentace, včetně schválených změn, k datu podání žádosti záměru a nelze se odvolávat na dřívější, dnes již překonaný územní plán obce, a již vůbec nelze tyto dokumenty a v nich uváděné regulativy směřovat.

Posouzení věci soudem

10. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
11. V dalším kroku již soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud shledal, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodoval bez jednání, jelikož shledal důvody k postupu dle § 76 s. ř. s.
12. Žalobce předně namítl, že nebyla dodržena lhůta dle § 36 odst. 3 správního řádu. Tato námitka není důvodná.
13. Podle § 36 odst. 3 správního řádu (použitelném dle § 93 odst. 1 správního řádu i pro odvolací řízení) nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.
14. Podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“.
15. V projednávané věci žalovaný své povinnosti umožnit žalobci seznámit se s podklady napadeného rozhodnutí před jeho vydáním dostal. Lhůta k vyjádření byla stanovena na 5 dní od doručení opatření, přičemž napadené rozhodnutí bylo vydáno po uplynutí této lhůty. Datum *vyhotovení* je sice jednou z formálních náležitostí písemného vyhotovení správního rozhodnutí a jeho smyslem a účelem je ukázat, ve kterém okamžiku se „*pro domo*“ (tedy uvnitř správního orgánu a pro jeho vnitřní účely) fakticky završil rozhodovací proces správního orgánu, tj. kdy byly do jeho textu zformulovány názory na skutkové a právní otázky, jež jsou předmětem správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 As 23/2011-82). V okamžiku pouhého vyhotovení správního rozhodnutí jím správní orgán není (prozatím) vázán, a může být proto dále upravováno a měněno. Naproti tomu datum *vydání* správního rozhodnutí představuje okamžik, ve kterém správní orgán učiní projev vůle vůči adresátům. Tímto momentem dochází k završení rozhodovacího procesu nikoliv jen „*pro domo*“, nýbrž i navenek, a správní rozhodnutí se tak stává platným (existujícím) a správní orgán je jím vázán (srov. Hendrych, D. a kol. *Správní právo. Obecná část*. 9. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 152-153). V souladu s § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí

k doručení, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám. Skutečnost, že na rozhodnutí je uvedeno datum vyhotovení 11. 3. 2020 není pro posouzení věci podstatná, jelikož datem vydání bylo dle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu až 16. 3. 2020, kdy bylo napadené rozhodnutí předáno k poštovní přepravě. Zároveň soud zdůrazňuje, že správní orgány jsou povinny zohlednit veškeré podklady, kterými k datu vydání rozhodnutí disponují, a tedy žalovaný byl povinen zohlednit i podání žalobce došlé dne 13. 3. 2020. Jelikož tedy žalovaný vydal své rozhodnutí až po uplynutí lhůty, kterou stanovil pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí, do konfliktu s § 36 odst. 3 správního řádu se nedostal. Žalobce má pravdu potud, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda podání žalobce došlé dne 13. 3. 2020 bylo zohledněno, jelikož napadené rozhodnutí se o něm vůbec nezmiňuje. V tomto ohledu zatížil žalovaný své rozhodnutí vadou, jelikož se s tímto vyjádřením nijak nevypořádal. Soud však dospěl k závěru, že tato vada nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož žalobce v tomto vyjádření nepřednesl žádnou novou argumentaci, která by nebyla obsažena již v jeho podáních učiněných v průběhu správního řízení.

16. Žalobce dále namítá rozpor stavby s územním plánem. Tato námitka není důvodná. Soud předeseílá, že předmětem projednávané věci je toliko řízení zahájené žádostí stavebníků ze dne 24. 6. 2019 o vydání společného povolení. Společný souhlas vydaný v roce 2015 tedy není předmětem tohoto řízení a otázka, zda stavba postavená na základě tohoto souhlasu splňuje všechny požadavky stanovené zákonem či územním plánem, proto není v projednávané věci vůbec relevantní. K věci samé pak soud předně uvádí, že mezi účastníky není sporu o tom, že územní plán obce Nalžovice v dané lokalitě stanoví minimální výměru pozemků X m², s výjimkou pro pozemek parc., č. X. Žalobce namítá, že pro tento pozemek by tedy měla platit původní minimální výměra 1000 m² dle územního plánu z roku 2015. Tato argumentace však postrádá jakékoliv opory v platném územním plánu Nalžovic a soud konstatuje, že pakliže je pozemek parc. č. X vyňat z obecné úpravy minimální výměry (a platný územní plán pro něj neobsahuje žádnou zvláštní úpravu), pak pro tento pozemek žádná minimální výměra stanovena není – k „obživenutí“ původní regulace nedochází. I pokud by tedy soud přisvědčil žalobci v tom, že pozemek parc. č. X je třeba posuzovat samostatně (a nikoli společně pozemky p. č. X a X – společně posuzovány by tyto tři pozemky nesporně požadované minimální výměry dosáhly, což žalobce nezpochybňuje), nemohl by než dojít k závěru, že tento pozemek není v rozporu s regulativem stanovujícím minimální výměru, jelikož pro něj není žádná stanovena.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. S ohledem na výše uvedené závěry soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
18. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a nemá tak právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.
19. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž by jim nějaké náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. září 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu